

Skjernøyposten

— ORGAN FOR SKJERNØYFOLK UTE OG HJEMME —

NR. 2

VÅREN 1979.

11. ÅRG.

MÅ EN HA NORSK LOVBOK MED PÅ SJØEN?

Det blir stadig nye lover og restriksjoner på sjøen, så nå kan en snart ikke ta en fisketur uten å bryte en lov. For det første er det ikke tillatt å fiske hummer i andre redskaper enn teiner, samt at den ikke må tas av froskemenn. Så hvis noen får hummer på garn eller i ruse, må den bare kastes ut igjen.

Dette er en merkelig lov, da det er skjeldent at noen får hummer i garn, og den tiden en fisker med ålruser og det dykkes mest av froskemenn, er jo hummeren fredet likevel, da fredningstiden varer fra 1. juni til 1. oktober. Dette skulle ikke ha noen som helst betydning for å øke hummerbestanden. Ja en kan lure på hvem som kan finne på slike lover, de er ihvertfall ikke godt gjennomtenkt.

Hadde de heller brukt noen få promøller av alle de millioner av kroner som blir utbetalt i subsidier til storsnurperne for at det kan lønne seg å fiske store mengder av makrell og brisling til mel og olje, til å kjøpe opp all rognhummeren av fiskerne og sluppet dem ut igjen senere, samt å frede hummeren fra 1. januar til 1. okt. da ville nok resultatet ha blitt mye bedre.

Så er det nye lover om laks- og örretfiskeet som kan begynne 1. mai, som før, for grunneiere eller dem han leier ut til. Han har rett til å sette ut kilenot eller krokgarn på de gamle lakseplassene.

Men grunneieren må melde fra til laksestyret eller oppsyn for å bli registrert. Alle andre garn etter örret og bleke, samt slopsing etter bleke er forbudt. Slukking etter laksefisk i sjøen er ikke lovlig før etter 1. juni, mens en kan bruke kastesluk fra land etter de samme fisk fra 1. mai.

Denne lov kan føre til mange problemer. Hva med makrellgarn f. eks.?

Kan man sette dem ut som man kunne før? En kan jo også få örret og bleke, ja selv laks på dem, Jeg tror det er altfor mange lover på sjøen nå. Det blir helt umulig å håndheve og føre kontroll med dem, og mange av dem er en stor ulempe, også for fiskerne som har sitt levebrød på havet. Denne loven kom som julekvelden på kjerringa, verken laksestyret eller oppsynsmannen visste før den trådte i kraft 1. mai, uten det de hadde hørt i radio og TV. Alle disse opplysningene er fått fra oppsynsmannen i vårt distrikt og etter hans utsagn var det ingen forbud mot å sette ut makrellgarn, som flytegarn - etter makrell !!!

EN GAMMEL REDNINGSSKÖYTEMANN TAKKER AV.

Redningssköytetrafører Koldevin Ellingsen takker av 1. juni. Da går han i land for godt etter 41 år ombord i redningsskøyter. Når aldersgrensen er 60 år, vet vi at han begynte i tjenesten ganske ung. Første båt var den gamle seilsköyta "Nordland II", som han gikk ombord i i 1938 som skårunge. Det var den eneste sköyta som fremdeles bare hadde seil som framdrift og det var hans far Harald som var skipper. Siden har han vært ombord i nesten alle båter som Redningsselskapet har. Og vært stasjonert mer eller mindre på alle stasjonene langs kysten.

Under krigen var han med på mye, blandt annet evakueringen av Finnmark i 1944 med redningssköyta "Ragnhild Schanche". Det var også den siste båt som forlot Hammerfest, da alt stod i brann.

Etter at han var blitt skipper i 1952, var han fører av Sysselmannens båt M.S. "Nordsyssel" i hele 9 år. Den trafikerte vesentlig mellom Nord-Norge og Svalbard, eller rundt på Svalbard. Det var en tid med mange opplevelser.

Siden 1963 har han vært fast stasjonert på Skjernøy, hvor han og familien har boet fast. Så nå vil han og hans kone Inger flytte tilbake til Bø i Vesterålen hvor de har sitt hjem, mens to av barna, Bodil og Harald har gjort sørlandinger av seg og vil bli boende her. Men Ellingsen vil nok pendle en god del mellom nord og sør, da han har barnebarn på

begge steder. Derfor har han gått til innkjøp av en campingvogn som han vil sette igjen her på Øya.

Hans 60-års dag ble feiret hjemme i Bø i julen 1978. Der fikk han overrakt et maleri fra Redningsselskapet som viser faren ombord i en av de gamle redningsskøytere. Maleriet hadde hengt i mange år på selskapets hovedkontor.

Så vil vi ønske Ellingsen og hans kone en lys og god pensjonisttilværelse.

DEN LANGE VINTEREN.

Vinteren slapp bare svært uviliggatet i år. Ja vi trodde nesten ikke at det skulle bli vår. Helt siden slutten av november har is og kuldegrader hersket med oss, så de som spår at vi går mot en varm istid, har virkelig fått noe å fare med. Mars kom! Ja nå må vel vinteren gi seg, tenkte vi - den har vart så lenge. Langt i fra. Kulda bare fortsatte den og omkring vårjevndøgn hadde vi 10 - 12 kuldegrader. April kom! Ja nå er det vår - trodder vi. Og riktig nok gav kuldegradene seg, men det var bitterlig kaldt hele måneden. Som de skrev i "Fædrelandsvennen". Nå kan snart vinteren feire 5 månders jubileum. Her skriver de videre at de første kuldegradene ankom den 24. nov. og de fulgte oss altså trofast gjennom mange måneder. Såvidt "Fædrelandsvennen".

SKJERNÖY POSTEN

Redaktør: Sigurd Aalvik
Tlf. 68611.

I redaksjonen: Håkon Karlsen,
Georg Walwick og Norvald
Jenssen.
Adr. Skjernøy, 4500 Mandal.
Postgirokonto 5 42 53 68.
Kontakt i USA;
Mrs. E. Kristiansen
Adr. 853 - 58 st.
Brooklyn N.Y. 11220.
Abonnementspris pr. år kr. 10.-
USA \$ 2.-

Vi er i begynnelsen av mai, men en sein vår med kald vind og frost om natta. Om fisket er å fortelle at det har vært et meget godt garnfiske etter sei og lyr. Det er aldri tatt så store enkeltfangster på seiegarna her ute før. Kristian og Sverre Dyrstad fikk således 1100 kg med sløyd sei og lyr på nattstøtte bruk, og flere ganger fra 600 til 1000 kg, og det er rekord, så vidt vi vet. Det er for det meste stor fin sei og lyr, ca. 2 kg i gjennomsnitt, og den taes på fra 40 til 60 fangsternas dyp. (Det må bemerknes at både Dyrstadgudan og Herman Syvertsen har fått montert kraftblokk i båtene sine.) Mest gledelig er det jo at lyra ser ut til å komme tilbake igjen etter mange års fravær, og nå i

det siste er det mye stor gyte-lyr i fangstene.

Også på trollgarna er det blitt en del torsk, og når en setter dem ned i de dype rennene er det blitt gode fangster med lyr. Så det har vært mye mere fisk her utenfor enn på mange år. Men uvær og is har jo hindret en god del, ellers hadde resultatet vært mye bedre. Noe annet fiske har ikke forekommet her utenfor i vinter. Silda har nesten ikke vist seg, bare noen få sneis til steikepanna, og laksen må vi nok vente lenge på ennå. Det må bli godt og varmt før den viser seg. Men vi får håpe på sei, lyra og makrellen. Hvem vik ikke ha seiebiff av 2-3 kilos sei, og tenk på spenningen med å dra den opp fra dypet på rigla. Og når dette leses er nok den første makrellen tatt på drivgarn her utenfor, og kanskje en slenger på rigla også.

Fra s. 2. Den lange vinteren.

Men snöklokker og krokus har blomstret. Påskeliljene står nå i full flor, graset er blitt grønt og bjørka står i halvsprett. Men det kan ikke være varmen som gjør at det springer ut. Det må nærmest være at årstiden er der og den spirende kraft surrener på og forlanger å få utfulde seg.

Vi har passert 1. mai og det er blitt litt mer vårlige temperaturer, men slett ingen varme. De sier at mai kulde gjør bondens lader fulle, og i år som vi har hatt både mars, april og mai kulde, må det vel være kestra bra.

Men nok om det, våren vil også i år få overtaket, og den vil etter hvert nå kle seg i sin aller skjønneste skrud. Det er en herlig årstid vi går i møte.

Arbeidet med ominnredningen av Lillesalen er i full gang og nærmer seg nå fullførelsen. Det er to snekkere som er leid til dette oppdraget. Da de fjernet panelen i rommet, viste det seg at ytterkledningen var råtnet på flere steder. Så det ble skiftet ut en del av denne, og nå ser det bra ut. Det blir lagt ruteplater i taket og panel på veggene, og på brannmuren blir det murt mursteinsfliser.

Ja så står sommeren for døren, og med den vil det bli noe skiftende virksomhet. Vi venter som vanlig mye besök utenfra og det vil også bli turer og utflykter. Foreningen har hatt sine faste møter på onsdager, men utenom det har det vært flere tulreisende predikanter fra forskjellige organisasjoner som har holdt sine møter.

Utenom kosekvelder har det vært en bokkveld med besök av "Nomi" bokhandel i Mandal. Vi hadde også en musikkandakt som organist Paulsen stod for. Da var det besök av et stort sang- og musikkor fra Søgne.

Så vil vi nevne Jungdomsforeningens utlodning den 30. mars. Disse pengene går til foreningens drift og vedlikehold av kapellet. Det var godt frammöte og resultatet var også godt, hele kr. 10.270.- Så var det menighetsfesten 25. mars, som også hadde god oppslutning. Kapellet var vakkert pyntet

med blomsterdekorasjoner og lys. Da formannen i Menighetsrådet, Eilif Christensen, var ute på oppdrag (han er på redningssköta) ble festen ledet av Jostein Handal, som åpnet med en kort andakt.

Årsmeldingen viste at i 1978 var det 25 gudstjenester, 5 barn ble døpt, mens det var ett dødsfall. Skjernøy Husmorlag har gitt en gave på kr. 2000,- til innkjøp av 15 nye særkalker. Offer i kapellet var i 1978 på kr. 15.400,- Etter bevertringen holdt res. kap. Hallingstad festtalen.

17. MAI PÅ SKJERNÖY.

Dagen opprinnelig med regn, som holdt opp hen på formiddagen. Det var ellers overskyet resten av dagen og uhyre kaldt. En greide å holde varmen når en gikk i toget, men det var heller kaldt i pausene når en stod stille. Det var også godt og varmt under gudstjenesten på kapellet, samt på skolehuset hvor de hadde arrangert konkurranseskyting, pilkasting, lykehjul osv.

Toget startet som vanlig fra Valvik kl. 12.30. Det møtte vel opp nesten like mange som vanlig. Etter pause ved Dyrstad skole og i Juvika var det stopp ved Bergstø hvor en måtte vente på bus til fra Mandal. Denne gummien var det Gutt-te-aspirantkorset som møtte opp. Her var det også mye folk som møtte opp, så toget ble da ganske stort.

Før gudstjenesten spilte musikkorpset utenfor kapellet og det var kranspåleggelse ved minnestøtten ved Bjarne Christensen.

Gudstjenesten var ved prost Stensager og etterpå var det bevertring med kaffe, brus og kaker.

Og etter dette var det som vanlig idrettsleker for barna, med premieutdeling til slutt.

AMERIKATUR HØSTEN 1978.

Vi startet opp fra Kjевik tidlig morgen den 5. okt. og derfra til København. Jeg kom da sammen med en del reisefeller som også skulle i samme reiseselskap som meg. Flyet vårt gikk på vingene kl. 13:00 så vi fikk end tid til å bli kjent med hverandre før avreisen. Flyet var en Jumbojet og tok 380 passasjerer og alt i alt var vi ca. 400 mennesker ombord.

Været var strålende fint og vi merket faktisk ikke bevegelse i flyet på hele turen, og de 8 timene vi brukte over til Kennedy-flyplassen synes jeg gikk som en røyk.

Gjennom toll- og immigrasjonskontrollen gikk det hurtig og greit og min bror stod og tok imot meg og det var naturligvis stor stas å møtes igjen. Han og hans familie bor på Long Island og det tok ca. 20 min. å kjøre derut på de fine veiene.

Temperaturen derover i oktober er meget behagelig. Den kan variere mellom 20 og 28 gr. celsius, vi hadde flere dager opp til 28 grader. Jeg var stadig på reisefot, ville benytte tiden med å se mest mulig. En dag tok jeg en tur til New York sammen med en av guttene til min bror, og det første mål var Empire State Building. Været var fint og vi benyttet anledningen til å filme atskillig derfra. I 1/4 mill. mennesker besøker denne bygning hvert år. Videre gikk turen til F.N.-bygningen og det var meget interessant å se de tre imponerende forhandlingssalene og ellers den elegante bygningen.

Så bar det videre til Statue of Liberty (frihetsstatuen). Ferjen ut var stappfull av folk som skulle ut for å se. Været var som den finneste sommerdag hjemme. Vi var naturligvis så höyt opp som vi kunne komme og der er en flott utsikt. Flere av der har naturligvis vært der, så særlig mye å fortelle er det ikke. Men det som imponerte meg meget var de figurene med emigrant-familiene som stod utstilt nede i museet. Der var de fleste europeiske nasjoner representert. Noen elegant kledd, noen mindre. Jeg heftet meg naturligvis med den norske familien. Elegant var den ikke, men med solid vadmel i dressen, sko av håndverksmessig utførelse, og kona utstyrt med hjemmelaget spunnet og vevet stoff i solid sørutførelse, og naturligvis høye knappesko. Hele utstyret deres bær preg av kvalitet. Der måtte naturligvis være godt utstyr for de mange som reiste videre inn over prærien.

Jeg fikk anledning til å gå i kirken på Long Island et par ganger. Jeg må si at folk er meget flinke til å møte opp hver søndag til gudstjeneste. Der treffer de venner og familie og der går praten höyt. De har også et meget godt sangkor der også min bror er med. I det hele tatt er folk flinke til å synge derover, det opplevet jeg ved flere anledninger.

Ved en anledning vi var i New Jersey kjørte vi over Verrazano broen som skal være verdens største bro, bygget i 1967. Den var imponerende. I New Jersey er der også imponerende veier med 6 kjørebaner hver vei. Men det så ut til at det ikke var for mange, med den alt for store trafikken er derover.

100-års jubileet i Den Norske Sjømannskirke i New York. Etter en og en halv uke hos familien på Long Island sluttet jeg meg til det øvrige reiseselskapet som kom fra Norge. Det var Den Norske Sjømannsmisjon som arrangerte denne turen i samarbeide med "Globus" reiser i Bergen og SAS flyselskap. Vi var 170 stk. som reiste over, fordelt på hele landet, men de fleste fra Vestlandet. Deltakerne var i alder fra 20 til over 80 år, mest damer, men det er jo dem som arbeider mest i misjonens tjeneste. Jeg hadde bestilt plass på hotell i New York for 2 dager før å delta i de store arrangementene i sjømannskirken og på hotell Waldorf-Astoria.

Lørdag-aften ble den store jubileumsfesten arrangert på Waldorf-Astoria, med kronprinsesse Sonja i spissen. Vi var 500 festdeltakere.

Det var norske og norskattede, og noen hadde reist imere enn 8 timer før å delta i festighetene, av de som bodde utenfor New York. Det var naturligvis mye god mat, men den måtte gå unna, da der var mange i talernes rekke, og de måtte til slutt korte inn en del for at det ikke skulle bli for sent. Det var generalkonsulen i New York, Thestrup som ledet festen. Etter mange tåler var det til slutt Sonja som overbrakte hilsen fra H.K.H. kong Olav V som er Den Norske Sjømannsmisjons höye beskytter. Og videre takket hun for maten. Etter festen tok Sonja imot for hilsen, og de fleste benyttet anledningen, også jeg, da jeg regnet med at jeg ikke ville få anledning senere her i Lillesand.

Söndag var det jubileumsgudstjeneste i sjømannskirken kl. 11.00. Også her var kronprinsessen tilstede. Fullsatt kirke naturligvis. Preken ved biskop Thor With, altertjeneste ved generalsekretær Leif Aasgaard og sjømannspresten i New York, Knut Mölbach. Sjømannskirkens sangkor deltok også med musikk til, og det var storartet. Jeg traff ikke kjente fra Skjernöya i kirken on formiddagen, derimot traff jeg kjente fra Lillesand, og de fikk jeg megen glede av. De skulle følge meg til kirkebussen som gikk kl. 13.30 til hotelllet. Da vi møtte opp så var bussen kjört et kvarter før tiden. Vi var 4-5 stk. som ikke ble med. Dette ekteparet som jeg var sammen med brukte alltid å spise umiddelbart søndagen, og vi ble sammen resten av dagen, til stor nytte for meg. Mannen hadde nemlig bil og var "krabbekjent" i storbyen. Etter at vi hadde spist så kjørte vi rundt i mere enn 2 timer i Brooklyn og nærliggende steder og så det som var pent og det som var mindre pent. Som kjent så er der begge deler i denne verdensbyen. Det var en opplevelse for meg å få denne söndagsturen rundt om i de bydeler som jeg før har hørt snakk om av mine søsken og andre.

Jubileumsfesten i festsalen i kirken:

Om kvelden var det avslutningsfest. Etter at jeg var blitt "aktersutseilt" så ble der god anledning til å få gode plasser til festighetene, da vi var meget tidlig ute. Festsalen var mere enn full og mange måttestå utenfor, da der var rigget opp høytalere. Kronprinsessen var også med her, og overbrakte en hilsen og lykkesnøklinger for kirkiens arbeide i årene som kommer. Det var festtaler, sangkor, musikkor, trekspill, og ikke minst "Med sjunilsatövler gjennom Sjømannskirkens 100 års historie" ved pastor Roald Kverndal. Som kjent av dere Skjernöyfolk så ble denne kirken i Brooklyn innviet for 50 år siden, etter å ha virket i 50 år tidligere i en mindre kirke i Brooklyn. Jeg vil tro at flere av deg er med på innvielsen av den nuværende kirke.

Så var festighetene i New York slutt for oss. Mandag morgen var det å pakke koffertene for en ukes tur til Philadelphia, Baltimore og Washington. (Arthur Dyrstad har skrevet en meget impressant beretning fra besøket i disse tre byene, men det vil dessverre falle litt langt å gjengi her. Men vi sier takk for turen han har gjort oss delaktig i, og tar med avslutningen. Red.)

Etter omrent 4 uker var turen slutt. Flytiden fra Kennedy til København gikk like rolig som over. Avstanden er 6.200 km. Flytiden var litt kortere enn over, med $7\frac{1}{2}$ time. Höyden er 10.000 meter og temperaturen 55 gr. minus, men det merker vi heldigvis ikke noe til.

Arthur Dyrstad.

KAFFI MED NOE ATTÅT.

For de av oss som fikk vår barn-dom i Mandal og hadde interesse for friluftsliv var byen for ca. 50 år siden et Eldorado.

Minnene fra disse år kommer stadig fram når gode venner møtes. Klemsdal var kommet til byen med sin 3 hk., men ennå klarte vi oss med ei seilsjekte.

A ligge ute på en holme fra lørdag til søndag var noe vi så fram til hele uka. På Odd, Vengelsholmen og Ryvingen hadde Skjernøyfiskerne satt opp små fiskerhytter. Komforten var vel så som så etter nåtidens krav, men kosen å sitte foran skorsteinen og vente på at fiskegryta og kjelen skulle koke, var nok større enn den vi nå har på et høyfjellshotell.

Jeg minnes spesielt en sommer vi lå i Ryvinghytta sammen med et notlag fra Farestad. Makrellen viste seg ikke og det ble mest med kaffedrikking og godlukt av karva skråtobakk.

Mange historier ble fortalt. Historier om farlig ferd med de små båtene når hummerteinene skulle trekkes og da de fra Vallvika som druknet ved Hjelmen da laksegården skulle reddes. Men før vi gikk til kmys måtte kaffekjelen settes over grua igjen. Jeg minnes også denne spesielle kjelen, ikke disse nymotens, men lignet mere på en horn-

mine. Sommeren hadde vært spesielt tørr og lite vann å finne, men ovenfor hytta var ei lita myr. En kar ruslet opp før å skaffe kaffevann. "Vannmannen" kom tilbake og fortalte han hadde hatt en følsjau for å få kjelen full, men hadde til sist lykkes. Snart var kaffen kokt på skorsteinen, nistetinan kom fram. Alle forsynte sag godt både med stomp og kaffe. Men selv en 3-4 liters kjele kan bli tom. En liten skvett var igjen og denne tilkom eldste mann i laget. Kruset ble holdt fram, men trøs både risting og god-snakking ville ikke kjelen gi fra seg de siste dråper.

Blåsing i tuten ble forsøkt uten resultat. Lokket ble løftet av. Det viste seg nå at i tuten satt de siste rester av ei padde som hadde endt sitt jordiske liv i kaffekjelen. Padda måtte ha kommet inn da kjelen ble fylt opp i myra. Dette var vel vårt første møte med kaffeerstatning.

Ingen av oss fikk varig mør av paddekaffen, for ennå smaker drikken like godt både på land og sjø.

Med takk for alle de koselige minner vi har fra Skjernøyfiskernes hytter.

Mauritz Thorkildsen.

dagen etterpå.

Arthur Pedersens far, Oluf, og onklar var født og oppvokst på Ytre Farestad og har mye familie på Skjernøya.

e.k.

Hilsen Elinor Kristiansen.

I tillegg til dette har Theo Pedersen oversatt noe fra en artikkel i et Amerikansk blad, som vi også skal gjengi..

Pastor Pedersen var en meget avholdt mann. Han var en mann med handlekraft, meget ærlig,

EN TRAGISK BORTGANG I U S A.

Pastor Arthur O. Pedersen, 54 år gammel, som var prest i en Luthersk kirke i Houston, Texas, døde nå nylig på sykehuset i Houston.

Pastor Pedersen og familie var i ferd med å flytte til en annen stat her i US. De hadde en flyttevogn stående utenfor presteboligen og fikk sett en 10-års gammel gutt i nærheten av vognen. Pastor Pedersen gikk ut for å undersøke og der ble han stukket ned av en ung mann i 20-års alderen. Dette hendte en torsdag i mars ved middagstid og han døde sön-

TATT A HØY GEM ITILAN

presis og rettskaffen i all sin ferd. En mann som gjorde til virkelighet det andre drømte om å gjøre. Derfor gjorde hendelsen et dypt inntrykk på folk. John Eide, nåværende president for kirkerådet, sa han hadde aldri sett så mange mennesker som var samlet på sykehuset for å be for pastor Pedersen. För han kom til Park Plaza Lutheran Church i Houston reiste han rundt og samlet inn penger til et utviklingsprosjekt i Concordia Lutheran College i Moorhead, Minn. Etter at han kom til Houston, gleder han på å samle inn \$ 75 000 for å sette av kirkens gjeld. I tillegg hjalp han sis-

te året til med å samle inn \$ 30 000 til "The Lutheran Challenge of Generations". Et program som skulle hjelpe gamle og unge med sosiale tjenester. Hans sønn Wayne bor i Minneapolis og datteren Lynn går på universitetet i Houston. Arthur Pedersen var sønn til Oluf Pedersen, som var bror til bl.a. Paulus Kristiansen, Farestad, Kristiane Hansen, Skjernöysund og Peder Pedersen, som er 87 år og bor i Princeton N.J. og han har således mange fettere og kusiner her på øya og i Mandalsdistriket, samt på Sunnmøre.

SMÅ NYTT FRÅ ØYA

Det har i vinter og vår foregått et kveldskurs på skolehuset, i frukt og bærdyrkning, med 12-14 deltagere og Sverre Bragdø som lærer. Et alle tiders kurs for amatördyrkere, som fikk mange tips om beskjæring og poding av frukttrær. Især er beskjæringen viktig for å få stor og fin frukt og bær. Vi håper på et nytt kurs en annen gang.

Det er også litt moro å se at flere og flere begynner å drive med litt jordbruk på si, og har gitt til innkjøp av en liten jordfres eller tohjulstraktor. En ser nå jorder som har ligget brakk i mange år, er blitt svarde igjen.

'Hobbyklubben' hadde utloddning i slutten av april. Det var deres arbeider etter to års virksomhet som ble løadt ut. Og mange fine og nytte ting var der. For pengeende fikk inn her de gikk til anskaffelse av ny dreiemaskin som står klar når virksomheten starter opp igjen til høsten. Hobbyklubben drives av Harry Larsen og er et fint tilbud til unguttene. De har sitt tilholdssted i kjelleren på skolehuset og der er 10-12 stk. som er med nå.

Her lærer de litt av hvert, både å bruke verktøy og fantasi. Samtidig har det det godt og er også av og til avsted på turer.

Han kunne nok ha med noen flere gutter, sier han, men ville da trenge mer voksen hjelp til å lære dem opp. Så her ligger en oppgave for en son føler seg kallet.

Froskemannsklubben fra Mandal har startet i aksjon igjen ved sörsessisen av Færøy og har funnet en kanon. Kan den stamme fra samme skute som den kanonen som står på Lyngstad?

Lærer Georg Berge døde den 6/3 ca. 81 år gammel. Som vi har nevnt før var han lærer ved Skjernøy skole fra 1924 til omkring 1960. Det var altså temmelig mange årsklasser som har hatt han som lærer gjennom det meste av folkeskolen.

Vi er takknemmelige for hva vi der fikk lære, ikke bare av boklig lærdom, men også det livssyn han stod for. Det var en lærdom som vi nok ikke viste større takknemmelighet for mens vi gikk på skolen, men som vi senere har lært å sette større pris på. Vi lyser fred over hans minne.

Det blir nå gitt ut en ny serie frimerker i Norge, og et av motivene er fra Skjernøysund, med billede av sundet med båter og husene. De kommer i verdiene kr. 1.00 og 1.25, og vi tror at mange av leserne vil ha disse i sine samlinger. Det blir sikkert første og siste gang at Skjernøya kommer på frimerker og om 100 år er de kanskje verd en formue. -----

Skjernøyjenta Elin Berge, Berge ble nylig intervjuet av bladet "Lindesnes". Hun har seilt til sjøs i over 4 år på forskjellige båter, men vil nå gå i land for godt, etter å ha sett seg om i mesteparten av verden. Hun er uttatt sykepleier ved Aust-Agder Sykehus så hun har noe å falle tilbake på. -----

Det var i år hele 10 konfirmanter fra Øya. Det er nok mange år siden det har vært så mange. De er som følger: Hans Berge, Berge, Trond Inge Larsen, Jim Tørressen og Sverre Håland Gabrielsen, Nedre Farestad, Fred Roger Karlsen, Rosnes, Grethe Abrahamsen og Yngvar Pedersen, Valvik, Janne Abrahamsen, Venke Kristiansen og Anny Kristine Svendsen, Dyrstad. De ble konfirmert i Mandal kirke den 6. og 7. mai. Vi gratulerer dem alle hjertelig og ønsker dem lykke til videre i livet. -----

Arne M. Kristiansen har vært avsted og kjøpt seg ny gavlbåt. Den er ca. 25 fot og har en nessten ny 38 hesters Perkins diesel ombord. Han skal bruke den til garn- og dorgefiske samt litt snurping. -----

Også Andreas Dyrstad har fått seg flott ny båt med overbygg og kalesje og 10 hk, Volvo Penta (Marna) motor. -----

Ellers øker båtparken svært her ute. Stadig er det noen som får seg ny båt. For hva er vitsen med å bo på Skjernøy uten båt. Og båtene blir finere og finere og motorene blir større og større. Ferietiden står for døren og flere og flere velger å dra

på tur i båten, fram for å fare rundt på landeveien i en bil. -- Ja ferietiden står som sagt for døren og vi vil heller ikke i år undlate å komme med en liten formaning om å vise respekt for sjøen. Det hender båtulykker hver eneste sommer langs kysten her. Mye skyldes uvettig kjøring og oppførsel i båten. Med de kraftige motorene de har nå, skal det ikke mye til før ulykken kan være ute. Og selv en sommerdag kan været skifte fort. Så ta hensyn både til været og forholdene forøvrig. Og VIS hensyn når du kjører i trangt og innelukket farvann. Med dette i tankene blir en båttur en fornøyelse. God tur!

Ennå en ny redningsskøyte har overtatt. Det er R-S "Tønnes Punterold" som har avløst R/S "Ulabrend" midlertidig, og er av samme størrelse som denne. --

I programposten i radio "Det flagget i byen og på havnen" som var redigert av Leif B. Lillegård hadde han hatt samtaler med forskjellige utposter langs norskekysten. Han hadde også en prat med Ryvingen fyr, som ble sendt i dette programmet 17. mai. -----

Det var barnedåp på kapellet søndag 8. april. Foreldre: Kari og John Haugland. Barnets navn, Jone. John Haugland er sønn til Jens Haugland som har overtatt Martin Mortensens bruk i Skjernøysund. John og kari Haugland bor ikke på øya, men vi synes det er hyggelig at de vil henlegge slike kirkelige handlinger til kapellet vårt her ute.

Det var også barnedåp 2. påskedag. Foreldre: Liv Brit og Norvald Jenssen. Barnets navn, Nina. Vi gratulerer. -----

Åse Skeie, Farestad og Helge Bornøy, Bjarkøy giftet seg den 23/5. Vi gratulerer den hjerteligst. -----

For første gang på mange år har nisene vist seg i våre fjorder igjen. Ja, Geir Vågvoll fikk

til og med en på et sett lyre-garn. Hva som har gjort at den har vært totalt forsvunnet i lengere tid, er ikke godt å si, men det er hyggelig å se at den har funnet veien tilbake til oss igjen.

6 mann fra øya er i år med og driver etter makrell med skøyter fra Lindesnes og Mandal.

Det er Sverre og Jan Øystein Dyrstad, Kristian og Arnt Otto Ånensen, Herman Syvertsen og Sven Eivik Wathne, Ytre Farestad. Fisket har opp til nå holdt på i 8-10 dager og fangstene varierer omkring 10 tonn pr. båt. Vi ønsker dem god fiskelykke videre.

Det følger også at "Hesten" og "Kongen" har fått et godt start i fisket. Det er ikke veldig mye fisket i denne delen av havet, men det er også et godt område etter i tross av dårlig vær.

Tillegget til dette med at det ikke er fisket i området, er det også en stor del av området som ikke er fisket i denne delen av havet. Det er ikke veldig mye fisket i dette området, men det er også et godt område etter i tross av dårlig vær.

Det følger også at "Hesten" og "Kongen" har fått et godt start i fisket. Det er ikke veldig mye fisket i dette området, men det er også et godt område etter i tross av dårlig vær.

Det følger også at "Hesten" og "Kongen" har fått et godt start i fisket. Det er ikke veldig mye fisket i dette området, men det er også et godt område etter i tross av dårlig vær.

Vi er snart kommet hen i mot slutten av mai, men den varmen vi håpet på er det ennå ikke blitt noe av. Det er tvert i mot regn og tåke nesten hver dag. Regn er vel og bra om våren, men det kan bli litt mye av en god ting også. De regner med at alt er ca. 14 dager forsinket i år, og det kan ikke stemme. Men nå ville vi så gjerne hatt litt sol og varme etter denne kalde vinter og vår. Og så slutter vi av for denne gang med ønsket om en riktig fin sommer til alle våre leseere.